

ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

- Ιν τάσις ρε Γιωρκή τζιέτσι πρωϊ πρωϊ
κρατάς την τζιεφαλήν σου;
- Τι να σου πω ρε Χαηλή
θυμούμαι τζιήν την εισβολήν
τζιαι τρέμει το κορμίν μου
υψώθην τζιαι η πίεση
τζιέν στέκει η τζιεφαλή μου
που φέφκαμεν που, τα χωρκά
άλλοι ποτζεί τζιάλλοι ποδά
να μην μας πιάσουν τα τουρτζιά
να μας κάμνουμε σημιτιά
αν μας φωνάξουν έλα δα
τζιε να τους κάμνουν ττεμεννά
μάννεν τωρά τα γρόνια εν εννιά
τζιαι παν στα δέκα
που μαστε στη προσφυγιά.
Τζιέχουμεν θάσανα πολλά
τζιαν πεθάνει ο χωρκανός σου
ποιός θα σου το πει, εκτός
αν το γράψει εφημερίδα
τζιέτυχεν να το διαβάσεις
εν να πας εις την κηδείαν
μήπως έννεν τραγωδία;
Μαν έφτασεν ο τζιαιρός
να δοθή το σύνθημα
όλοι να ξεσηκωθούμεν σε συναγερμό
υπέρ θωμών και εστιών.
Να κάμη θαύμαν ο Θεός
να κινήσει γην τζιαι ουρανόν
για να δοθεί διαταγή
χαρμόсуνα να παίξουν οι καμπάνες
να τρέξουμε στις εκκλησίες
γέροι νέοι τζιαι μάνες
τζιαι όλοι μας γονατιστοί
τζιαι ενός λεπτού σιγήν
εμπρός της Παναγίας
και ν' αρχίσει λειτουργία
τζιαι όλοι μας να ψάλλουμε
χαίρε ω χαίρε Ελευθερία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΣΙΤΑΝΑΡΗΣ